

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 30 juni 2016*

”Överklagande — Stöd som beviljats av de belgiska myndigheterna för finansiering av screeningtest för transmissibel spongiform encefalopati hos nötkreatur — Selektiv fördel — Beslut som förklarar dessa stöd delvis oförenliga med den inre marknaden”

I mål C-270/15 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, vilket ingavs den 4 juni 2015,

Konungariket Belgien, företrätt av C. Pochet och J.-C. Halleux, båda i egenskap av ombud, biträdda av L. Van den Hende, advocaat,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företräd av S. Noë och H. van Vliet, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Arabadjiev samt domarna J.-C. Bonichot (referent) och E. Regan,

generaladvokat: M. Bobek,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 21 april 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: nederländska.

Dom

- 1 Konungariket Belgien har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 25 mars 2015, Belgien/kommissionen (T-538/11, EU:T:2015:188) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen medlemsstatens talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2011/678/EU av den 27 juli 2011 om det statliga stöd till finansiering av screening efter transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur som Belgien har genomfört (statligt stöd C 44/08 (f.d. NN 45/04)) (EUT L 274, 2011, s. 36) (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EG) nr 999/2001

- 2 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (EGT L 147, 2001, s. 1) antogs med stöd av artikel 152.4 b EG.
- 3 Enligt skäl 2 i förordningen syftar denna till att anta särskilda bestämmelser om förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (TSE), däribland bovin spongiform encefalopati (BSE), med hänsyn till omfattningen av den hälsorisk som människor och djur utsätts för genom dessa.
- 4 Artikel 6 i förordningen har rubriken "Övervakningssystem". I artikel 6.1 första stycket föreskrivs följande:

"Varje medlemsstat skall genomföra ett årligt övervakningsprogram för BSE och scrapie i enlighet med kapitel A i bilaga III. Ett screeningförfarande med hjälp av snabbtest skall ingå i detta program."
- 5 Kapitel A del I i bilaga III till förordningen anger minimikraven för ett program för övervakning av BSE hos nötkreatur. Bland annat ska vissa delpopulationer av nötkreatur äldre än 30 månader väljas ut för programmet, inbegripet djur som slaktats på normalt sätt för att användas som livsmedel.
- 6 Kapitel A del IV i samma bilaga III stadgar följande:

"Medlemsstaterna skall se till att inga delar av djurkroppar som det tagits prov på i enlighet med denna bilaga används som livsmedel, foder och gödningsmedel innan laboratorieundersökningar har slutförts med negativt resultat."
- 7 I kommissionens förordning (EG) nr 1248/2001 av den 22 juni 2001 om ändring av bilagorna III, X och XI i förordning nr 999/2001 (EGT L 173, 2001, s. 12) föreskrevs, från och med den 1 juli 2001, en skyldighet att utföra snabbtest för BSE på alla nötkreatur äldre än 24 månader som nödslaktats.
- 8 Genom kommissionens förordning (EG) nr 1494/2002 av den 21 augusti 2002 om ändring av bilagorna III, VII och XI till förordning nr 999/2001 (EGT L 225, 2002, s. 3) utsträcktes denna skyldighet till alla nötkreatur äldre än 24 månader som dött eller som avlivats för andra syften än för att användas som livsmedel.

TSE-riktlinjerna

- 9 År 2002 antog Europeiska gemenskapernas kommission gemenskapens riktlinjer för statligt stöd när det gäller TSE-test, döda djur och slaktavfall (EGT C 324, 2002, s. 2) (nedan kallade TSE-riktlinjerna).

- 10 I punkt 12 i TSE-riktlinjerna preciseras att de ”rör statligt stöd till kostnader för [screeningtest för TSE], döda djur och slaktavfall, som beviljas aktörer som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av djur och animalieprodukter som omfattas av bilaga I till fördraget”.
- 11 Såvitt särskilt avser screeningtest för TSE anges följande i punkterna 23–25 i TSE-riktlinjerna:
- ”23. För att främja åtgärder för att skydda djurs och människors hälsa har kommissionen beslutat att den ska fortsätta att godkänna statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för [screeningtest för TSE] enligt principerna i punkt 11.4 i riktlinjerna för jordbrukssektorn.
24. Från och med den 1 januari 2003 får det totala direkta och indirekta offentliga stödet, inklusive gemenskapsbetalningar, till obligatoriska BSE-test av nötboskap som slaktats för att användas som livsmedel inte överstiga 40 euro per test. Skyldigheten att utföra test får vara grundad på gemenskapslagstiftning eller nationell lagstiftning. Detta belopp gäller hela testkostnaden omfattande testutrustning, provtagning, transport, undersökning, lagring och destruering av proverna. Detta belopp kan i framtiden komma att reduceras till följd av att testkostnaderna sjunker.
25. Statligt stöd till kostnaderna för TSE-test skall betalas ut till den aktör hos vilken prov skall tas för testen. För att underlätta administrationen av sådant statligt stöd får stödet betalas ut till laboratorierna i stället, på villkor att det går att visa att hela stödbeloppet vidarebefordras till aktören. Om den aktör hos vilken prov skall tas för testen tar emot statligt stöd direkt eller indirekt måste detta återspeglas i att denne aktör i motsvarande grad begär ett lägre pris.”
- 12 Vad beträffar olagligt statligt stöd för screeningtest för TSE och BSE som beviljats före den 1 januari 2003, anges i punkt 45 i TSE-riktlinjerna att kommissionen kommer att utvärdera förenligheten av sådant stöd mot bakgrund av punkt 11.4 i Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (EGT C 28, 2000, s. 2) och sin praxis sedan år 2001 när det gäller att godta sådant stöd upp till 100 procent.

Bakgrunden till tvisten

- 13 I punkterna 11–39 i den överklagade domen redogörs för bakgrunden till tvisten. Den kan, i de delar som är relevanta för överklagandet, sammanfattas enligt följande.
- 14 Kommissionen fann i det omtvistade beslutet att det belgiska systemet för finansiering av de obligatoriska BSE-testen med statliga medel för åren 2001–2005 uppfyllde de fyra kumulativa villkoren för att det skulle vara fråga om statligt stöd enligt artikel 107.1 FEUF. Den konstaterade att detta stöd var olagligt för perioden 1 januari 2001–30 juni 2004, eftersom det hade beviljats i strid med artikel 108.3 FEUF.
- 15 Kommissionen fann vidare att för perioden 1 januari 2003–30 juni 2004 var belopp överstigande maximibeloppet på 40 euro per test, såsom föreskrivs i punkt 24 i riktlinjerna, oförenliga med den inre marknaden och måste återkrävas. Enligt kommissionen utgjorde dock finansieringen av testen med statliga medel under återstoden av den berörda perioden, det vill säga från den 1 januari 2001 till den 31 december 2002 och från den 1 juli 2004 till den 31 december 2005, ett stöd som var förenligt med den inre marknaden. Andra finansieringsåtgärder under den berörda perioden ansågs inte utgöra stöd.
- 16 Artikeldelen i det omtvistade beslutet har följande lydelse:
- ”Artikel 1
1. De åtgärder som finansieras genom ersättningar är inte stöd.

2. Finansieringen av [screeningtest för BSE] genom statliga medel är ett stöd som är förenligt med den inre marknaden och går till jordbrukare, slakterier och andra enheter som bearbetar, behandlar, säljer eller saluför produkter av nötkreatur som omfattas av en obligatorisk BSE-undersökning för perioden 1 januari 2001–31 december 2002 samt för perioden 1 juli 2004–31 december 2005.

3. Finansieringen av [screeningtest för BSE] genom statliga medel för perioden 1 januari 2003–30 juni 2004 är ett stöd som är förenligt med den inre marknaden och går till jordbrukare, slakterier och andra enheter som bearbetar, behandlar, säljer eller saluför produkter av nötkreatur som omfattas av en obligatorisk BSE-undersökning för belopp på högst 40 euro per test. De belopp som överskrider 40 euro per test är oförenliga med den inre marknaden och ska återkrävas, med undantag för stöd som har beviljats särskilda projekt som vid den tidpunkt då stödet beviljades uppfyll[d]e samtliga villkor i den tillämpliga förordningen om stöd av mindre betydelse.

4. Belgien har olagligt tillämpat stödet för finansiering av [screeningtest för BSE] i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget under perioden 1 januari 2001–30 juni 2004.

Artikel 2

1. Belgien ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som avses i artikel 1.3 och 1.4.

...”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 17 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 10 oktober 2011 har Konungariket Belgien begärt att det omtvistade beslutet ska ogiltigförklaras, med undantag för artikel 1.1 i beslutet.
- 18 Konungariket Belgien har som enda grund för talan gjort gällande att kommissionen åsidosatt artikel 107.1 FEUF. Enligt nämnda medlemsstat utgjorde det nämligen felaktig rättstillämpning att som kommissionen kvalificera finansieringen av de obligatoriska BSE-testen som statligt stöd.
- 19 Tribunalen ogillade talan genom den överklagade domen.

Parternas yrkanden

- 20 Konungariket Belgien har yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen och ogiltigförklara det omtvistade beslutet, samt
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 21 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
 - förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 22 Konungariket Belgien har anfört två grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden

Parternas argument

- 23 Konungariket Belgien har som sin första grund gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning och åsidosatte sin motiveringsskyldighet vad gäller frågan huruvida det förelåg en selektiv fördel enligt artikel 107.1 FEUF.
- 24 Vad gäller frågan huruvida finansieringen av testen utgjorde en fördel – genom att befria företagen från kostnader som normalt skulle ha belastat deras budgetar – har Konungariket Belgien anfört att tribunalen gjorde fel när den i punkt 76 i den överklagade domen fann att sådana kostnader omfattar extra kostnader som företagen måste bära på grund av skyldigheter enligt lag eller andra föreskrifter eller avtal som är tillämpliga på en ekonomisk verksamhet. Det kan inte krävas att företagen alltid står för de ekonomiska följderna av detta. Eftersom det i förevarande fall dessutom inte finns några harmoniserade bestämmelser om finansiering av BSE-testen, är medlemsstaterna fria att själva bära kostnaderna för kontrollerna i samband därmed.
- 25 Konungariket Belgien har också klandrat tribunalen för att i punkt 81 i den överklagade domen ha funnit att syftet med de obligatoriska test som finansieringen i fråga avsåg, nämligen att skydda folkhälsan, inte räcker för att de inte ska kvalificeras som statligt stöd. Detta syfte åberopades bara för att framhäva att det inte var av ekonomisk art, vilket var relevant för att motivera att testkostnaderna inte automatiskt skulle belasta företagets budgetar.
- 26 Medlemsstaten har också anfört att tribunalen gjorde fel när den i punkt 89 i den överklagade domen fann att domstolens praxis om huruvida finansieringen av vissa hälsoskyddskontroller var förenlig med bestämmelserna om fri rörlighet för varor inte var relevant för tillämpningen av artikel 107.1 FEUF, trots att, som när det gäller stöd, dessa kontroller från medlemsstaternas sida även påverkar den inre marknaden.
- 27 Enligt klagandemedlemsstaten kunde tribunalen inte underkänna dess argument att staten kunde stå för kostnaderna för de obligatoriska screeningtesten för BSE – av den anledningen att beslutet att anordna dessa utgjorde myndighetsutövning och inte var av ekonomisk art – enbart genom att påstå att de berörda aktörerna inte själva svarade för någon myndighetsutövning.
- 28 Medlemsstaten har vidare gjort gällande att tribunalen inte utan att detta utgjorde felaktig rättstillämpning i punkt 67 i den överklagade domen kunde underkänna argumentet att unionslagstiftaren inte harmoniserat villkoren för finansiering av screeningtesten för BSE, i motsats till kontrollerna på andra områden som rör livsmedelssäkerhet, trots att den omständigheten var relevant för att bedöma om sådana kostnader normalt ska bäras av företagen.
- 29 Slutligen har Konungariket Belgien, som i första instans gjorde gällande att myndigheternas finansiering av screeningtesten för BSE alltid understeg de faktiska kostnaderna och att denna avsaknad av ”överkompensation” gjorde att det inte kunde anses föreligga någon ekonomisk fördel, hävdade att tribunalen gjorde fel som fann att det argumentet var skilt från grunden rörande den ekonomiska fördelen och lät förstå, genom att avvisa argumentet i punkt 133 i den överklagade domen, att det inte var tillräckligt tydligt.
- 30 Kommissionen har tillbakavisat samtliga dessa argument.

Domstolens bedömning

- 31 För att en statlig åtgärd ska kunna anses utgöra ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF måste det för det första röra sig om en statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel. För det andra måste denna åtgärd kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. För det tredje ska mottagaren av stödet ges en selektiv fördel. För det fjärde ska åtgärden snedvrider eller hota att snedvrider konkurrensen (se dom av den 2 september 2010, kommissionen/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, punkt 39 och där angiven rättspraxis).
- 32 I förevarande mål är det endast tolkningen och tillämpningen av det tredje villkoret – att mottagaren av stödet ska ges en selektiv fördel – som har ifrågasatts.
- 33 Konungariket Belgien har genom sin första grund hävdade att tribunalen i den överklagade domen på rättsligt felaktiga eller otillräckligt motiverade grunder underkänt medlemsstatens argument att finansieringen av screeningtesten för BSE inte är en fördel enligt artikel 107.1 FEUF.
- 34 Domstolen erinrar, i likhet med tribunalen i punkt 72 i den överklagade domen, om att åtgärder som, oavsett form, direkt eller indirekt kan gynna företag, liksom åtgärder som kan anses ge det mottagande företaget ekonomiska fördelar som det inte skulle ha erhållit enligt normala marknadsmässiga villkor, ska anses utgöra statligt stöd (se, bland annat, dom av den 16 april 2015, Trapeza Eurobank Ergasias, C-690/13, EU:C:2015:235, punkt 20 och där angiven rättspraxis).
- 35 Tribunalen fann i punkt 76 i den överklagade domen att kostnader som normalt belastar ett företags budget bland annat innefattar sådana extra kostnader som företagen måste bära på grund av skyldigheter enligt lag eller andra föreskrifter eller avtal som är tillämpliga på en ekonomisk verksamhet.
- 36 Den bedömningen, som är tillräckligt motiverad och helt otvetydig, utgör på intet sätt felaktig rättstillämpning. Sådana extra kostnader som följer av skyldigheter enligt lag eller andra föreskrifter och som är en naturlig del av att utöva en reglerad ekonomisk verksamhet, såsom i förevarande fall, är till sin art kostnader som företagen normalt ska bära. Den omständigheten att sådana skyldigheter härrör från myndigheterna kan alltså inte i sig påverka bedömningen av arten av andra åtgärder som samma myndigheter vidtar, för att avgöra huruvida dessa gynnar vissa företag utöver normala marknadsmässiga villkor.
- 37 Konungariket Belgien har således tolkat den överklagade domen felaktigt när det hävdade att tribunalen i punkt 76 slog fast att varje gång en myndighet inför en skyldighet ska de berörda företagen automatiskt åläggas kostnaderna till följd av denna.
- 38 Samtliga de argument som Konungariket Belgien anfört för att kritisera detta påstådda fastslående är därför utan verkan. Det saknar i synnerhet betydelse för kvalificeringen som kostnader som företagen normalt ska bära att dessa kostnader härrör från åtgärder som myndigheter vidtar som ett led i sin myndighetsutövning eller att medlemsstaterna är fria att stå för dessa kostnader på grund av att finansieringen av screeningtest för BSE inte är ett harmoniserat område.
- 39 Det saknar också i alla händelser betydelse att finansieringen av obligatoriska åtgärder för att bekämpa BSE inte har harmoniserats när det gäller att kvalificera en sådan finansiering som en ekonomisk fördel. Domstolen erinrar, i likhet med tribunalen i punkt 65 i den överklagade domen, om att medlemsstaterna även på de områden där de är behöriga måste iaktta unionsrätten, inbegriper de krav som följer av artiklarna 107 FEUF och 108 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 mars 2012, 3M Italia, C-417/10, EU:C:2012:184, punkt 25 och följande punkter).

- 40 Konungariket Belgien kan inte heller med framgång hävda att det var felaktig rättstillämpning av tribunalen när den, i punkt 81 i den överklagade domen, fann att syftet med skyldigheten att utföra screeningtest för BSE – att skydda folkhälsan – inte räcker för att det ska anses felaktigt att kvalificera statens finansiering av dessa test som statligt stöd. Det framgår av fast rättspraxis att det i artikel 107.1 EG inte tas någon hänsyn till de statliga åtgärdernas orsaker eller syften, utan åtgärderna definieras där med utgångspunkt i vilka verkningar de har (se, bland annat, dom av den 15 november 2011, kommissionen och Spanien/Government of Gibraltar och Förenade kungariket, C-106/09 P och C-107/09 P, EU:C:2011:732, punkt 87).
- 41 Slutligen är argumentet om ”överkompensation” utan verkan, eftersom det i alla händelser bara med framgång kan anföras i samband med artikel 106.2 FEUF. Detta argument, som Konungariket Belgien anförde vid tribunalen, borde således ha underkänts av tribunalen, och denna kan inte klandras för att ha avvisat det.
- 42 Av ovanstående framgår att talan inte kan vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

- 43 Konungariket Belgien har genom sin andra grund hävdat att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i flera fall samt åsidosatt sin motiveringsskyldighet beträffande villkoret enligt artikel 107.1 FEUF att stödet ska vara selektivt.
- 44 Konungariket Belgien har hävdat att det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen, i punkterna 109 och 110 i sin dom, fann att de näringsidkare i nötköttssektorn som omfattades av screeningtest för BSE vad gäller kvalificeringen som statligt stöd i faktiskt och rättsligt hänseende befann sig i en situation som var jämförbar med den för övriga ekonomiska aktörer vilka var skyldiga enligt lag att utföra kontroller innan de kunde saluföra sina produkter.
- 45 Enligt medlemsstaten preciserade tribunalen inte vilka dessa företag i andra sektorer var. Det förelåg också väsentliga skillnader mellan de tillfälliga test som utfördes för att utrota en djursjukdom, såsom BSE, och sådana obligatoriska kvalitetstest som krävs exempelvis för hiss- eller lastbilstillverkare. Även om man har obligatoriska test för jordbruksprodukter som referensram, skulle dessa test som helhet betraktade inte nödvändigtvis vara jämförbara med dem som avser utrotande av BSE, såsom framgår av unionslagstiftningen, som föreskriver ett särskilt finansieringssystem för vissa test, medan för andra test systemets upplägg lämnas till medlemsstaterna att besluta om.
- 46 Eftersom samma regelverk gällde för alla företag som omfattades av de obligatoriska screeningtesten för BSE, det vill säga samtliga företag som befann sig i samma faktiska och rättsliga situation, är selektivitetskravet enligt artikel 107.1 FEUF inte uppfyllt i detta fall.
- 47 Kommissionen anser att dessa argument inte kan godtas.

Domstolens bedömning

- 48 Kravet på selektivitet, som följer av artikel 107.1 FEUF, måste tydligt särskiljas från den samtidiga upptäckten av att en ekonomisk fördel föreligger. Kommissionen är – när den har upptäckt att en fördel i vid bemärkelse föreligger, som direkt eller indirekt skapats av en given åtgärd – skyldig att styrka att denna fördel särskilt kommer ett eller flera företag till godo. Det ankommer närmare bestämt på kommissionen att styrka att åtgärden medför särbehandling mellan de företag som med

hänsyn till åtgärdens målsättning befinner sig i en jämförbar situation. Det krävs således att fördelen ges selektivt och att vissa företag kan försättas i en situation som är mer fördelaktig än andra företags situation (se dom av den 4 juni 2015, kommissionen/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punkt 59).

- 49 Kravet på selektivitet ser emellertid annorlunda ut beroende på om åtgärden i fråga är avsedd som en generell stödordning eller ett individuellt stöd. I sistnämnda fall innebär fastställandet av en ekonomisk fördel att det i princip är möjligt att presumera att åtgärden är selektiv. När det däremot är fråga om en generell stödordning krävs det, oaktat att stödordningen ger en fördel med allmän räckvidd, att den enbart gynnar vissa företag eller vissa branscher (se dom av den 4 juni 2015, kommissionen/MOL, C-15/14 P, EU:C:2015:362, punkt 60).
- 50 Det är utrett att Konungariket Belgiens finansiering av screeningtesten för BSE i detta fall ska ses som en generell ordning, eftersom den är till fördel för alla aktörer i nötköttssektorn som har kostnader för sådana test. Det ankommer följaktligen på kommissionen att utreda om den åtgärden, oaktat konstaterandet att den gav en fördel med allmän räckvidd, enbart gynnade vissa företag eller vissa branscher.
- 51 Som framgår av punkterna 108–110 i den överklagade domen fann tribunalen att så var fallet beträffande finansieringen av testen i fråga, med tanke på att kommissionen med fog hade konstaterat ”att näringsidkarna i nötköttssektorn fick en fördel som inte erbjöds företag i andra sektorer. De kontroller som näringsidkarna var skyldiga att genomföra innan deras varor fick släppas ut på marknaden eller saluföras ställdes nämligen kostnadsfritt till deras förfogande, medan företag från andra sektorer inte hade någon sådan möjlighet. Detta har inte bestritts av Konungariket Belgien.”
- 52 Konungariket Belgien har kritiserat tribunalen för att inte ha preciserat vilka ”andra sektorer” den åsyftade. Det ska därvid påpekas att tribunalen i punkt 110 i den överklagade domen enbart återgav ett påstående av kommissionen. Medlemsstaten har dock inte hävdat att tribunalen därmed underlåtit att svara på ett argument om att kommissionen inte för sin del preciserat vilka andra sektorer den åsyftade.
- 53 I alla händelser framgår det tydligt av det påstående som återges i punkt 110 i den överklagade domen att situationen för aktörer inom nötköttssektorn, underförstått men med nödvändighet, jämförts med situationen för alla företag som, liksom de, är skyldiga att utföra kontroller innan de släpper ut sina produkter på marknaden eller saluför dem.
- 54 Konungariket Belgien har anfört att dessa olika sektorer inte befinner sig i en jämförbar situation, eftersom de test som syftar till att kontrollera kvaliteten på produkter, inklusive livsmedelsprodukter, varierar mellan olika sektorer, vad gäller deras art, syften, kostnader och hur ofta de utförs. Det argumentet saknar dock betydelse vad gäller kvalificeringen som statligt stöd, vilken inte rör testen som sådana utan att de finansieras genom statliga medel och att detta medför minskade kostnader för de berörda. Det är dock utrett, såsom tribunalen påpekat i punkt 110 i den överklagade domen, att Konungariket Belgien inte i den instansen bestred att aktörerna i nötköttssektorn genom finansieringen av screeningtesten fick en fördel som inte erbjöds företag i andra sektorer.
- 55 Tribunalens slutsats att kommissionen hade fog för sin bedömning att den berörda åtgärden var selektiv i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF utgjorde således inte felaktig rättstillämpning.
- 56 Överklagandet ska följaktligen inte bifallas på den andra grunden.
- 57 Av det anförda följer att överklagandet ska ogillas.

Rättegångskostnader

- 58 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet avvisas eller ogillas.
- 59 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.
- 60 Kommissionen har yrkat att Konungariket Belgien ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom denna medlemsstat har tappat målet avseende samtliga grunder, ska den förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader i målet.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Konungariket Belgien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

Underskrifter